

CANIGÓ

REVISTA MENSUAL CATALANA

Any II.

Méjic, Janer de 1919.

Núm. 8.

CRONICA

D'aquesta crònica, més que crònica podriem dir-ne judici del any que acabem de passar.

Quina diferencia hi ha d'aquest any al altre? Segons lo que entenem per diferencies, ne trobariem molta, però com que des de que començà la guerra, els que'ns dediquem a escriure pot dir-se que varem perdre el judici, però are no ens atrevim a fer el del any 18, treball dificil i aspre.

No obstant, si bé ha sigut un any de desgracies, no ha deixat d'èsser també de sorpreses, i encare que aquestes hagin estat poquetes, ja fan el pes. A veure si ens en recordem d'alguna.

La del bolsheviqisme. Aquesta si que ha estat de les grosses; després de coquetejar amb els alemanys amb allò de que si fem la pau, que are no la fem, i després la fan a mitjes, succeint que mentres els uns firmen un armistici a Berlin, els altres segueixen jugant a fet per les trinxeres, avençant deu centimetres de terreny per a entregar cinc metres en retirada.

Com deiem; després d'aquestes joguines acaben fent una revolta dintre de casa seva, arreconen tota la quin-calleria, sorprenden al pobre Nicolau II i en un dir Jesús ja no tenen emperador, ni papa, ni tirà; ni existeixen les tenebroses presons de Sant Pere i Sant Pau, ni